

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS TAZRIA • MAAMAR 1

אשה כי תזריע וילדה זכר כו'

“Cuando una mujer emite
semilla y da a luz a un varón”

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Leví Itzjak

LikuteiTorah.com

LA PARASHÁ JASÍDICA

likuteitorah.com/es/likkutei-torah/tazria/1/

1 אשה כי תזריע וילדה זכר כו'. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] (בברכות ד"ס ע"א נדה דל"א א') אשה מזרעת תחלה יולדת זכר כו'

“Cuando una mujer emite semilla y da a luz un varón”, etc. Y nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron (en Berajot, folio 60a; Nidá, folio 31a): “Si la mujer emite semilla primero, da a luz un varón”, etc.

וזה פלאי, והפלסופים נדחקו ליישב כי לפי שאשה מזרעת תחלה הרי טפת הזכר באה באחרונה ועילאה גבר. משא"כ אם האיש מזריע תחלה כו'.

Esto es asombroso, y los filósofos se esforzaron por resolverlo: puesto que la mujer emite semilla primero, la gota del varón llega al final, y “el superior prevalece”; en cambio, si el hombre emite semilla primero, etc.

ואמנם באמת הוא דוחק גדול בפ"י לשון אשה מזרעת תחלה דמשמע שממנה דוקא בא הזרעת הזכר ולא ע"י שהזכר מזריע לבסוף כו'.

Pero, en verdad, esto supone una gran dificultad para explicar las palabras “la mujer emite semilla primero”, pues dan a entender que la emisión de semilla del varón [del niño] proviene específicamente de ella, y no de que el varón emita semilla al final, etc.

ועוד דארז"ל [דאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ספ"ג [סוף פרק ג'] דנדה גבי דינה כתיב בתו. בתו של יעקב וגבי השבטים כתיב בני לאה

Además, nuestros Sabios, de bendita memoria, dijeron al final del capítulo 3 de Nidá que, con respecto a Diná, está escrito “su hija”, la hija de Yaakov, y, con respecto a las tribus, está escrito “los hijos de Lea”,

כי אשה מזרעת תחלה כו' א"כ משמע שמזרע האשה דוקא נולד הזכר וד"ל [ודי למבין]. (וכ"ה במדרש רבה תזריע ס"פ י"ד הזכר מן האשה כו' ע"ש).

porque la mujer emite semilla primero, etc. Si es así, esto implica que el varón nace específicamente de la semilla de la mujer; y esto basta para quien entiende. (Y así aparece en el Midrash Rabá sobre Tazria, al final de la sección 14: “El varón proviene de la mujer”, etc.; véase allí.)

והענין כי הזכר הוא בחי' חסד כדכתיב זכר חסדו ונקבה היא בחי' גבורה דינא דמלכותא דינא וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] על שרה אמנו שבשעה שבשרוה המלאכים שעתידה שתלד בן זכר פירסה נדה בחי' גבורות,

La explicación es que el varón corresponde al nivel de Jésed (bondad), como está escrito: "Recordó Su bondad" (zajar jasdó); y la mujer corresponde al nivel de Guevurá (contención): "la ley del reino es ley" (dina demaljuta dina). Y, como dijeron nuestros Sabios, de bendita memoria, acerca de Sara, nuestra matriarca: cuando los ángeles le anunciaron que daría a luz un hijo varón, tuvo la menstruación: el nivel de las Guevurot.

וגם אמרוז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] שאברהם צוה לתת להם סלת והיא נתנה קמח מכאן שאשה עיניה צרה באורחים והיינו לפי שהיא מבחינת גבורות.

Nuestros Sabios, de bendita memoria, también dijeron que Abraham ordenó que les dieran sémola fina, pero ella les dio harina: "De aquí [aprendemos] que la mujer es mezquina con los huéspedes". Esto se debe a que ella pertenece al nivel de las Guevurot.

2 והנה בולד שניהם מזריעים וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] לוכן מן האב שממנו עצמות וגידים ומוח כו' אדם מן האם שממנו עור וכשר כו',

Ahora bien, en un hijo ambos aportan semilla, como dijeron nuestros Sabios, de bendita memoria: lo blanco proviene del padre, de lo cual [se forman] los huesos, los tendones y el cerebro, etc.; lo rojo proviene de la madre, de lo cual [se forman] la piel y la carne, etc.

ולכאורה יפלא איך מתאחדים ב' השפעות אלו שהרי חו"ג [חסד וגבורה] הם ב' הפכים ומים מכבים אש.

A primera vista, resulta asombroso cómo pueden unirse estas dos influencias, pues Jésed y Guevurá son dos opuestos, y el agua apaga el fuego.

אך הענין כנודע שהי"ס [שהיי ספירות] כלולים כל אי מהן מכולן ויש בחסד חסד שבחסד וגבורה שבחסד ות"ת [ותפארת] שבחסד כו'

Pero la explicación es, como es sabido, que cada una de las diez Sefirot está compuesta por todas ellas: en Jésed hay Jésed dentro de Jésed, Guevurá dentro de Jésed y Tiféret (belleza) dentro de Jésed, etc.;

וכן בגבורה יש חסד שבגבורה גבורה שבגבורה כו' וכמ"ש בענין ספירת העומר שהם ז' מדות וכל א' כלול מז'.

y asimismo, en Guevurá hay Jésed dentro de Guevurá, Guevurá dentro de Guevurá, etc. Como se explica a propósito de la cuenta del Ómer: son siete atributos emocionales (midot), y cada uno está compuesto por siete.

3 ועד"מ האב מכה בנו ומייסרו בשבט אנשים הרי הוא מחמת אהבה בשביל שישב לה' ובתורתו יהגה ואעפ"כ [ואף על פי כן] ההכאות הם יסורים ממש וה"ז [והרי זה] גבורה שבחסד ועד"ז נאמר את אשר יאהב ה' יוכיח.

A modo de analogía: un padre golpea a su hijo y lo disciplina “con la vara de los hombres”. Lo hace por amor, para que el hijo retorne a D'os y “medite en Su Torá”; sin embargo, los golpes son un sufrimiento real. Esto es Guevurá dentro de Jésed. Y en este mismo sentido se dice: “A quien D'os ama, lo reprende”.

ולהיפך חסד שבגבורה היינו האם שמשפעת לבנה כל טוב ומניקתו הרבה כו' ואין זה טובתו כלל.

A la inversa, Jésed dentro de Guevurá es la madre que prodiga a su hijo toda clase de cosas buenas y lo amamanta mucho, etc., y esto no es en absoluto para su bien.

4 והנה ביחוד וזיווג האב משפיע מבחי' הגבורה שבו והאם שהיא מגבורה משפעת מבחי' החסד שבה

Ahora bien, en la unión y el acoplamiento, el padre otorga desde el nivel de Guevurá que hay en él, y la madre, que es de Guevurá, otorga desde el nivel de Jésed que hay en ella;

ולכן יכולים להתחבר יחד אבל אילו היה האב משפיע מחסד שבחסד והנקבה מגבורה שבגבורה באמת לא היו מתחברים כלל.

y por eso pueden unirse. Pero si el padre otorgara desde el Jésed de Jésed, y la mujer desde la Guevurá de Guevurá, verdaderamente no podrían unirse en absoluto.

5 ומעתה יובן ג"כ ענין הנ"ל דאשה מזרעת תחלה יולדת זכר כו' שהרי השפעתה הוא מבחי' חסד דוקא

De esto entenderemos también el asunto mencionado antes: “si la mujer emite primero su semilla, da a luz a un varón”, etc.; pues su emanación proviene específicamente del nivel de Jésed,

לכן יולדת זכר שהוא מחסד משא"כ איש מזריע תחלה הרי השפעתו מבחי' גבורה לכן יולדת נקבה.

por eso da a luz a un varón, que proviene de Jésed. En cambio, [cuando] el hombre emite primero su semilla, su emanación proviene del nivel de Guevurá; por eso ella da a luz a una mujer.

וא"כ יהי' [יהיה] לשון הפסוק ניהא כפשוטו שאשה כי תזריע תלד היא עיי' ממש זכר ולא כפי' הפלסופים מחמת שזרע הזכר בא לבסוף כו' שאין זה במשמע לשון הפסוק כלל.

Así, la expresión del versículo se entenderá bien según su sentido simple: "cuando una mujer emite semilla", por medio de esto mismo ella dará a luz a un varón; y no según la explicación de los filósofos, que sería porque la semilla del varón llega al final, etc., pues esto no se desprende en absoluto de la expresión del versículo.

וע"פ קבלה הזכר הוא נמשך משם מ"ה [שם מ"ה] והנקבה משם ב"ן [שם ב"ן] (וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] סד"ה קול דודי בענין האבות והאמהות)

Según la Cabalá, el varón deriva del Nombre Mah (45), y la mujer, del Nombre Ban (52), como se escribió antes, al final del discurso que comienza "La voz de mi amado", acerca de los Patriarcas y las Matriarcas.

והנה מ"ה [שם מ"ה] כלול ג"כ מב"ן [משם ב"ן] וגם שם ב"ן [שם ב"ן] כלול ממ"ה [משם מ"ה] והשפעת הדכר הוא בחי' ב"ן [שם ב"ן] דמ"ה [דשם מ"ה] ולפי שהשפעה זו הוא בחי' שם ב"ן [שם ב"ן] לכן יולדת נקבה.

Ahora bien, Mah también contiene a Ban, y el Nombre Ban contiene asimismo a Mah. La emanación del varón es el nivel de Ban de Mah; y puesto que esta emanación es el nivel del Nombre Ban, por eso ella da a luz a una mujer.

ואמנם אשה שהיא שם ב"ן [שם ב"ן] מזרעת ומשפעת בחי' מ"ה [שם מ"ה] הכלול בב"ן [כשם ב"ן] ולפי שהוא בחי' מ"ה [שם מ"ה]

Sin embargo, la mujer, que es el Nombre Ban, emite semilla y emana el nivel de Mah que está contenido en Ban; y puesto que es el nivel de Mah,

לכן יולדת זכר (ועיי' מענין אשה כי תזריע בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' תזריע מ"ב ב' מ"ג ב' מ"ה ב':)

por eso da a luz a un varón. (Véase acerca del tema "Cuando una mujer emite semilla" en el Zohar, Parte III, Parshat Tazria, 42b, 43b, 45b.)

LikuteiTorah.com
LA PARASHÁ JASÍDICA

Sobre esta edición

Esta edición contiene el texto hebreo y la traducción al español.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nuestra traducción al español, hecha de nuestra traducción inglesa del hebreo, sin las notas de Kehot: CC BY 4.0.

Esta edición en su conjunto: CC BY-NC 4.0. Puede copiarse, imprimirse y compartirse libremente, citando a Kehot Publication Society y likuteitorah.com; no puede venderse. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traducción al español se hizo desde la edición en inglés de likuteitorah.com con ayuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), con el hebreo al lado para cotejar; todavía no la revisó un editor humano. Coteja con el hebreo todo lo importante.

El Rebe pidió que los maamarim de la parashá de la semana, la «Parashá jasídica», se estudien durante esa semana, repartidos en sus siete días (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por qué estudiarla y las brajot del Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un proyecto gratuito y sin fines de lucro; aquí no se vende nada. Sin afiliación con Kehot, Sefaria ni la Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/es/likutei-torah/tazria/1/

DEDICADO EN HONOR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

El padre del Rebe, Reb Levi Itzjak